

❧ I SKYRIUS ❧

JŪRŲ PABAIŠA

Seniai seniai, 1866 metais, žmonės ėmė kalbėti, kad jūroje plaukioja paslaptina pabaisa. Juodas verpsto pavidalo gyvis, didesnis negu paprastieji banginiai. Tas keistas padaras plaukė neįtikėtinu greičiu tiek vandens paviršiuje, tiek po vandeniu, o kartais dar ir švytėdavo tamsoje.

Visi apie jį kalbėjo, tačiau iš tiesų niekas netikėjo jo buvimu, kol vieną dieną Kanados laivas sudužo atsitrenkęs į nežinomą uolą. Laimei, laivas nenuskendo, tačiau atsidūrę sekliame vandenyje jūreiviai pamatė, kad po susidūrimo dalis kilio suskaldyta į gabalus.

- Ar tai buvo pabaisa? – svarstė jie.
- Galbūt ta uola iš tiesų buvo pabaisos nugara?

Ėjo laikas ir atrodė, kad žmonės apie tą būtybę nebe-
galvoja, tačiau praėjus mėnesiui nutiko kai kas siau-
bingo. Garlaivis „Škotija“, gabenęs laiškus ir siuntas
iš vienos pakrantės į kitą, lengvai į kažką trinktelėjo.
Keleiviai nieko nepastebėjo, tačiau jūreiviai, buvę
krovinių skyriuje, išskubėjo į denį šaukdami:

- Skęstame! Skęstame! Į mus kažkas
atsitrenkė, vanduo plūsta į laivą!
- Nesijaudinkite! „Škotijos“ korpusas yra
susikirštytas į septynis van-
deniui nepralaidžius skyrius.
Vanduo pateks į krovinių
skyrių, tačiau laivas
nenukens, – paaiškino
kapitonas.

Jis sakė tiesą, ir apgadintas garlaivis, nors ir
sunkiai, atplaukė į artimiausią uostą.

Laivą turėję taisyti inžinieriai negalėjo patikėti
savo akimis.

- Tik pažiūrėk! Skylė yra trikampė!
- Tikriausiai tai buvo pabaisa!

Garsus gamtininkas, Paryžiaus muziejaus profesorius
Pjeras Aronaksas buvo įsitikinęs, kad paslaptingoji
būtybė yra milžiniškas narvalas.

– Narvalai, dar vadinami jūrų vienaragiais, yra ban-
gininių šeimos gyvūnai, turintys labai ilgą, kietą kaip
metalas iltį, primenančią kardą. Su ja jie puola bangi-
nius ir netgi gali nuskandinti laivus, pradurdami šoną.
Tad paslaptis atskleista! – pareiškė jis žurnalistams.

Pabaisa ar narvalas, šį padarą reikėjo sustabdyti,
kad nepultų daugiau laivų. Todėl Jungtinių Valstijų
laivynas šį darbą paskyrė „Abraomui Linkolnui“, gerai
apginkluotam karo laivui.

Šiai fregatai vadovavo narsus kapitonas Faragutas. Tarp jūreivių buvo Nedas Lendas, garsiausias pasaulyje banginių medžiotojas.

Kai pabaisą pastebėjo Ramiajame vandenyne, laivas buvo pasiruošęs, tad kapitonas Faragutas turėjo mažiau nei dieną baigti ruoštis ir išplaukti.

Profesorius Aronaksas ramiai sėdėjo viešbutyje Niujorke, ketindamas aprašyti savo naujausius atradimus. Jis buvo ką tik grįžęs iš mokslinės ekspedicijos ir planavo Jungtinėse Valstijose likti dar kelias dienas kartu su savo ištikimu tarnu flamandu Konseliu. Šis buvo abejingas gyvenimo netikėtumams ir mėgo, kad viskas būtų tvarkinga.

Staiga į duris pasibeldė pasiuntinukas.

– Turiu laišką ponui Pjerui Aronaksui nuo JAV laivyno sekretoriaus! – tarė jis įžengdamas į kambarį.

– Nejaugi! – sušuko profesorius.

Tai buvo oficialus kvietimas prisijungti prie „Abraomo Linkolno“ ekspedicijos. Aronaksas, būdamas nuotykių mėgėjas, entuziastingai priėmė šį kvietimą.

– Konseli!

– Taip, pone, kvietėte?

– Kviečiau, mielas bičiuli, laiškas susijęs su jūrų pabaisa. Jie prašo mūsų prisijungti prie jos medžioklės. Ar norėtum keliauti su manimi?

– Kaip pasakysite, pone, – tyliai atsakė Konselis. Jis būtų sekęs profesorių iki pat pasaulio krašto.

– Žinok, ši kelionė gali būti labai pavojinga.

– Kaip pasakysite, pone, – atsakė stojiškas tarnas. – Einu sukrauti mūsų daiktų.

KELIONĖS PRADŽIA

Aronaksas ir Konselis vos spėjo įkelti koją į „Abraomą Linkolną“, kai kapitonas Faragutas sušuko nuo viršutinio denio:

– Pirmyn!

Iš laivo kamino pokštelėjo du smagūs dūmų kamuoliai ir jis galiausiai išplaukė iš Bruklino.

Didinga fregata skrodė uosto bangas plaukdama Atlanto vandenyno link.

– Valio! Valio! Valio! – šaukė krante likę stebėtojai.

Taip prasidėjo medžioklė.

Kapitonas Faragutas buvo išvaizdus ir drąsus vyras, pasi-ryžęs surasti garsų narvalą.

Kiti karininkai ir laivo įgula buvo tikri, kad milžiniško gyvūno tikrai esama. Tačiau Nedas Lendas nebuvo iki galo įtikintas. Puikusias žeberklininkas buvo aukštas ir tvirtas vyras, rūstus ir tylus.

Tačiau jam patiko ponas Aronaksas ir jie tarpusavyje bendravo prancūziškai.

